

ΟΜΑΔΑ ΦΙΛΑΝΑΤΝΩΣΙΑΣ

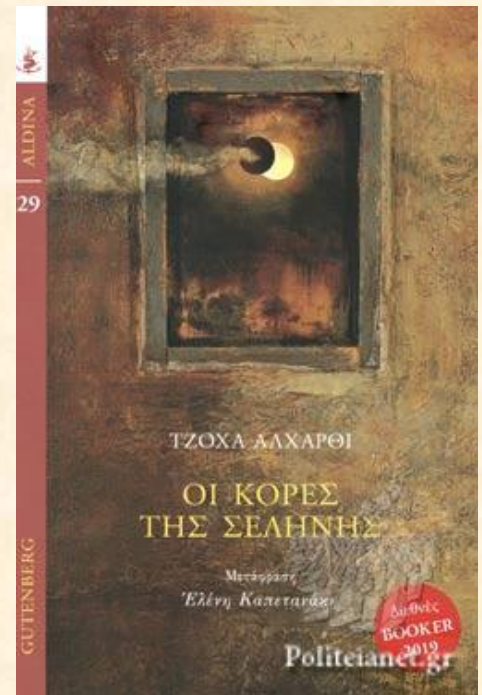
ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΛΑΜΙΑΣ
2020-2021

Οι κόρες της Σελήνης (Alharthi Jokha)

Τρεις αδελφές που ζουν στο Ομάν, τρεις διαφορετικοί χαρακτήρες, τρεις διαφορετικές επιλογές ζωής. Η Μάγια ζει έναν κρυφό έρωτα, αλλά παντρεύεται τον άντρα που επιλέγει ο πατέρας της. Η Ασμά δέχεται αδιαμαρτύρητα ένα προξενικό για ν' αποκτήσει παιδιά. Η Χάουλα αρνείται όλες τις προτάσεις γάμου περιμένοντας να επιστρέψει από τον Καναδά ο παιδικός έρωτας.

Μέσα από την ιστορία τριών γενεών από το 1880 μέχρι σήμερα, η νικήτρια του Booker International 2019 Τζόχα Αλχάρθι (γενν. 1978) παρακολουθεί τις αλλαγές που επέφερε στις αντιλήψεις των κατοίκων ο εκσυγχρονισμός του Ομάν και η μετατροπή του από κέντρο δουλεμπορίου σε πετρελαιοπαραγωγό χώρα. Μας επιτρέπει "να δούμε από κοντά έναν πολιτισμό σε μεγάλο βαθμό άγνωστο στη Δύση - κάτι πραγματικά συναρπαστικό".

Ρένα (Αύγουστος Κορτώ)

"Εγώ που λες, αγόρι μου, είμαι παλιά πουτάνα. Για να καταλάβεις, έχω πάει μέχρι με τον Καρυωτάκη".

Εκατό πατημένα η Ρένα, κι ένα πρωί φτιάχνει καφέ και κάθεται να αφηγηθεί τη ζωή της σ' έναν νεαρό επισκέπτη, που έτυχε να δει τη φωτογραφία της σε μian εφημερίδα.

Γεννημένη στις αρχές του 20ού αιώνα σ' ένα μπουρδέλο στα Χαυτεία, πόρνη κι η ίδια απ' τα δώδεκα, η Ρένα έχει μοναδικό οδηγό της την αγάπη: την αγάπη για τον Μάρκο, που την μπάζει στο Κόμμα, για τη Ρούλα, που της φανερώνει την άλλη όψη του έρωτα, για τον Βασίλη, που μαζεύει τα συντρίμια της ζωής της και της δίνει μια ανάσα ελπίδας πριν το βαθύ σκοτάδι.

Κι από αγκαλιά σε αγκαλιά, από πάθος σε πάθος, η Ρένα γίνεται άθελά της κομμάτι της ιστορίας - μια σαστισμένη κουκκίδα μες στο πλήθος, απ' την απεργία των καπνεργατών στη Σαλονίκη και την αιματηρή της κατάληξη μέχρι τα Δεκεμβριανά, την εξορία στα ξερονήσια, την εξέγερση του Πολυτεχνείου.

Κι η Ρένα ανάβει κι άλλο τσιγάρο, γεμίζει πάλι το ποτήρι, κλοτσάει το κουβάρι της ιστορίας της - κι η μνήμη ζωντανεύει, γίνεται παρέα.

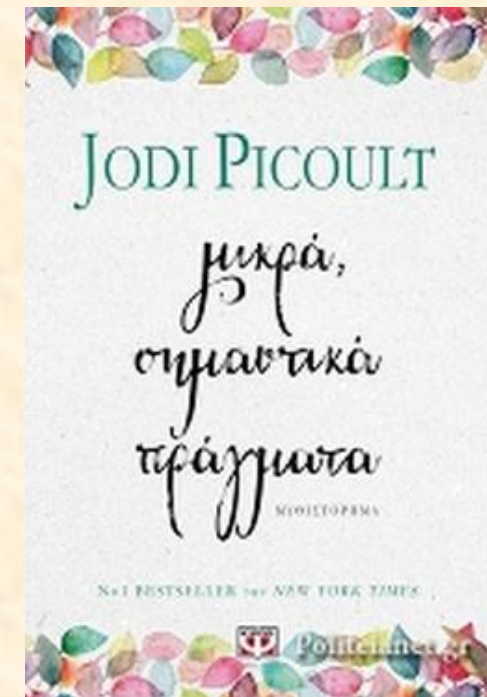
Μια καρδιά σαν κλείστρο μηχανής, που ο κάθε χτύπος της φωτογραφίζει αυτό που πρέπει να θυμάσαι.

Μικρά, σημαντικά πράγματα (Jodi Picoult)

Η Αφροαμερικανή Ρουθ Τζέφερσον εργάζεται ως μαία στο νοσοκομείο του Κονέκτικατ, με πολλά χρόνια εμπειρίας. Κατά τη διάρκεια της βάρδιας της, ξεκινά μια εξέταση ρουτίνας σε ένα νεογέννητο, όμως λίγα λεπτά αργότερα μαθαίνει ότι της έχουν απαγορεύσει να αγγίξει το μωρό έπειτα από εντολή των γονιών του, που είναι ακόλουθοι του Κινήματος της Λευκής Δύναμης. Το νοσοκομείο σέβεται την επιθυμία τους και την απομακρύνει. Ωστόσο, την επόμενη μέρα το μωρό παθαίνει ανακοπή την ώρα που η Ρουθ βρίσκεται μόνη μαζί του.

Οι γονείς την κατηγορούν για τον φόνο του παιδιού τους. Η Κένεντι Μακουάρι, μια λευκή δικηγόρος, αναλαμβάνει την υπόθεσή της, αλλά της δίνει μια αναπάντεχη συμβουλή: επιμένει ότι οποιαδήποτε αναφορά σε ρατσιστικά ζητήματα δεν πρόκειται να τη βοηθήσει. Η Ρουθ, από την άλλη, προσπαθεί να διατηρήσει τις ισορροπίες στη ζωή της για την οικογένειά της -ειδικά για τον έφηβο γιο της -, αφού η υπόθεσή της γίνεται το επόμενο «καυτό» θέμα στα Μέσα. Καθώς η δίκη προχωρά, η Ρουθ και η Κένεντι προσπαθούν να κερδίσουν η μια την εμπιστοσύνη της άλλης και στο τέλος συνειδητοποιούν ότι όλα όσα έχουν μάθει να πιστεύουν για τους άλλους -και για τους εαυτούς τους- ίσως και να είναι λάθος.

Νίκη (Χ.Α. Χωμενίδης)

Έζησε κάποτε ένα κορίτσι που βρέφος εβδομήντα ημερών το συνέλαβαν και το έστειλαν εξορία στις Κυκλάδες.

Έζησε κάποτε ένα κορίτσι που -στη διάρκεια της Κατοχής και του Εμφυλίου- η οικογένεια του κόπηκε στα δύο, όμως εκείνο δεν έπαψε στιγμή να αγαπάει κανέναν τους.

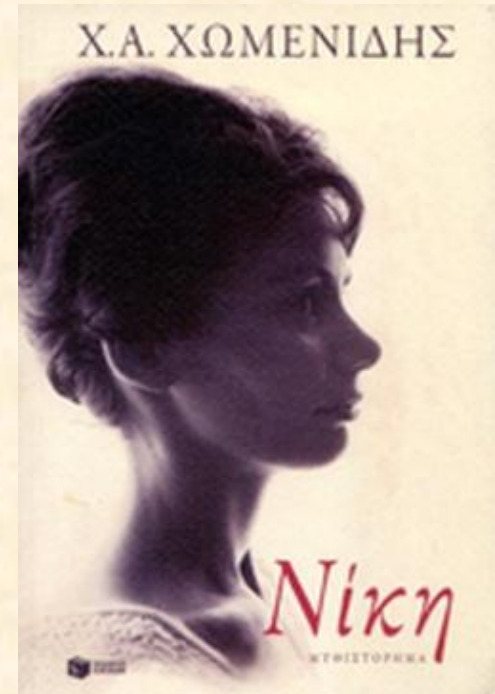
Έζησε κάποτε ένα κορίτσι που -όταν γεννήθηκε- ο πατέρας του ήταν «ο ηρωικός αρχηγός των εργατών» και -όταν μεγάλωσε- έγινε «ο προδότης της εργατικής τάξης». Κι ας μην είχε προδώσει τίποτα από ό,τι πίστευε.

Έζησε κάποτε ένα κορίτσι που πέρασε όλη του την εφηβεία στη βαθιά παρανομία. Κλεισμένο σε ένα σπίτι, με ψεύτικο όνομα, χωρίς να πηγαίνει στο σχολείο, χωρίς να κάνει παρέες. Γιατί ήξερε πως, εάν οι Αρχές ανακάλυπταν ποιοι ήταν οι γονείς του, θα τους εκτελούσαν.

Κι όταν επέστρεψε στην ελευθερία, το κορίτσι εκείνο ερωτεύτηκε παράφορα, κόντρα στη θέληση και στην ανοχή της οικογένειάς του.

Το κορίτσι λεγόταν Νίκη. Και ήταν η μάνα μου. (Αυτό όμως έχει τη λιγότερη σημασία.)

Η ζωή της Νίκης είναι η ζωή όλων των παιδιών που έρχονται στον κόσμο με ένα βαρύ φορτίο στους ώμους, δεν το απαρνιούνται, ούτε όμως το αφήνουν να τα λυγίσει. Οι άνθρωποι της «Νίκης» είναι η Ιστορία της Ελλάδας στον 20ό αιώνα.

Ο τσάρος της αγάπης και της τέκνο (Anthony Marra)

ΑΠΟ ΤΟ ΛΕΝΙΝΓΚΡΑΝΤ του 1937 στη Σιβηρία του 1999, κι από την Τσετσενία του 2000 στην Αγία Πετρούπολη του σήμερα, ο σημαντικότερος ίσως πεζογράφος της νεότατης αμερικανικής γενιάς, Anthony Marra, υπογράφει άλλο ένα συναρπαστικό οδοιπορικό στο χρόνο και στην Ιστορία, ταυτόχρονα σπαραχτικό και πνευματώδες, τρυφερό και βίαιο, στα χνάρια του πολυβραβευμένου Αστερισμού ζωτικών φαινομένων.

ΕΝΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ-ΤΟΙΧΟΓΡΑΦΙΑ γραμμένο σε εννέα διηγήματα που διατρέχουν την ιστορία αυτής της μεγάλης και πολύπαθης χώρας, με χαρακτήρες, εικόνες, ακόμα και αντικείμενα που πηγαινοέρχονται από διήγημα σε διήγημα για να συγκροτήσουν ένα κρυφό μυθοπλαστικό σύμπαν, με τη φαντασμαγορία του μωσαϊκού, αλλά και τη συνεκτικότητα της μυθιστορηματικής αφήγησης.

Η πλεξούδα (Laetitia Colombani)

Στην Πλεξούδα διασταυρώνονται οι ζωές και η μοίρα τριών γυναικών που δε θα συναντηθούν ποτέ. Η πρώτη είναι η Σμίτα, η οποία ανήκει στην κάστα των Ανέγγιχτων, δηλαδή στο χαμηλότερο σκαλοπάτι της ινδικής κοινωνίας. Οι συνθήκες κάτω απ' τις οποίες ζει είναι άθλιες, όπως και η δουλειά της στα αποχωρητήρια. Έχει όμως άλλα όνειρα για τη μικρή της κόρη κι αυτό θα την οδηγήσει στο να πάρει μια παράτολμη απόφαση.

Η δεύτερη είναι η Τζούλια από το Παλέρμο. Είναι αποφασισμένη να βρει λύση ώστε να μη χαθεί η βιοτεχνία του πατέρα της, που μοιάζει να βρίσκεται σε αδιέξοδο λόγω της αλλαγής των συνθηκών. Η τρίτη είναι η Σάρα, εξαιρετικά επιτυχημένη δικηγόρος στο Μόντρεαλ, που βλέπει τον κόσμο της να κλυδωνίζεται, μαζί με την υγεία της, καθώς έρχεται αντιμέτωπη με τον κοινωνικό αποκλεισμό του εργασιακού της περιβάλλοντος όταν αποκαλύπτεται πως πάσχει από καρκίνο.

Οι ιστορίες αυτών των τριών γυναικών, που καλούνται να παλέψουν ενάντια στη μοίρα τους, είναι άρρηκτα δεμένες με ένα παράξενο νήμα που κι οι ίδιες δε γνωρίζουν.

Δενδρίτες (Κάλλια Παπαδάκη)

Κάμντεν, Νιου Τζέρσεϊ, 1980. Ερημωμένα σπίτια, κλειστές βιομηχανίες, φτωχές συνοικίες. Ένας έφηβος, ο Πητ, εξαφανίζεται, και η μάνα του η Λουίσα πεθαίνει το επόμενο πρωί από στεναχώρια. Η αδερφή του, η δωδεκάχρονη Μίνι, ορφανή από γονείς, εισβάλλει άθελά της στη ζωή της συμμαθήτριάς της Λητώς και ανατρέπει τις βεβαιότητες της οικογένειάς της. Ανοίγει ρωγμές που δύσκολα θα κλείσουν έχουν τις ρίζες τους στο παρελθόν, στο αμερικανικό όνειρο, σε δεύτερες και τρίτες γενιές μεταναστών, στην παρακμή και τη φθορά της πόλης, σε χαμένες ευκαιρίες και σε επιλογές που λάθεψαν. Κι όσο ο θετός πατέρας της Λητώς, ο Μπίτζελ Καμπάνης, ψάχνει να βρει τι στράβωσε στη διαδρομή, τόσο αναμετριέται με τα φαντάσματα και τους φόβους της παιδικής του ηλικίας κι όσο η γυναίκα του η Σούζαν απομακρύνεται από κοντά του κι από την κοινή κι ανέμπνευστη ζωή τους, τόσο η Μίνι και η Λητώ μοιάζουν να ενηλικιώνονται σε έναν κόσμο σκληρά κι άδικα κατωμένο. Ο χρόνος, σαν τις νιφάδες του χιονιού, τους ξεγελά, ξεγλιστρά και χάνεται. Μαζί του κι αυτοί.

Μέσα πέτρα (Μαρία Μανωλέλη)

Τρεις γυναίκες-φύλακες μυστικών, τρία ορφανά αδέρφια, ενήλικες πια, και ένας γιατρός για τις πληγές που δεν κλείνουν θα συναντηθούν για μια κηδεία που, εκτός από τον νεκρό που περιμένει να ταφεί, δεν μοιάζει με κηδεία. Το βέλος του θανάτου θα μπλεχτεί με το βέλος του έρωτα και θα ταξιδέψει στο παρελθόν διασχίζοντας θάλασσες, βουνά, σιωπές και τραύματα.

Στα ημιορεινά της Κρήτης, σε έναν τόπο μαγικό και καταραμένο, ένα αλλόκοτο ραντεβού επιβεβαιώνει πως τελικά «ο έρωτας κι ο θάνατος ίδια σπαθιά βαστούνε».

Το δυσκολότερο που της ζήτησε όμως ήταν τα ονόματα των συγγενών που θα έμπαιναν στο κηδειόχαρτο: «Φωτογραφία του θαβάλουμε;».

Η Βιργινία δεν είπε λέξη. Ο άλλος είχε πάρει φόρα.

«Ποιοι καλούν στην κηδεία;», τη ρώτησε.

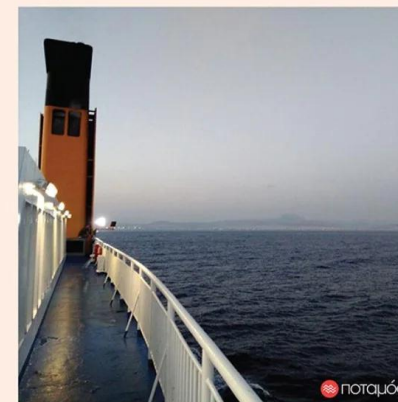
Η Βιργινία ψέλλισε ένα «Ορίστε;».

Εκείνος συνέχισε: «Κηδεύουμε σήμερα τον αγαπημένο μας τι; Τι θα γράψω; Σύζυγο; Πατέρα; Παππού; Κατάλαβες; Και αποκάτω από το κείμενο θέλω τα ονόματα των συγγενών. Να μου τα γράψεις καθαρά σε ένα χαρτί».

Η Βιργινία ήξερε ήδη ότι δεν υπήρχε περίπτωση να φτιαχτεί κανένα τέτοιο χαρτί.

μέσα
πέτρα

MARIA MANOLELLE

Το πράσινο σημειωματάριο (Clare Pooley)

Όλοι λένε ψέματα για τη ζωή τους. Τι θα γινόταν όμως αν μοιραζόσουν την αλήθεια; Αυτό αναρωτιέται ο Τζούλιαν Τζεσόπ, ένας εκκεντρικός ζωγράφος. Αποφασίζει να καταγράψει την αλήθεια για τη ζωή του σε ένα πράσινο σημειωματάριο και να το αφήσει στο καφέ της Μόνικας. Κι όσο η ιστορία ξετυλίγεται, το σημειωματάριο, που ο Τζούλιαν το έχει ονομάσει "Πείραμα της Αυθεντικότητας", αλλάζει τις ζωές των ηρώων. Της Μόνικας, της πολυάσχολης ιδιοκτήτριας του καφέ, του Χάζαρντ, που είναι η ψυχή του πάρτι αλλά έχει πρόβλημα εθισμού, του έντιμου και καλόκαρδου Ράιλι, της Άλις, της νέας μαμάς που δηλώνει ινφλουένσερ και μοιάζει πανευτυχής, και της Λίζι, της εθελόντριας που φροντίζει για όλους.

Μέσα από αυτή την πρωτότυπη ανταλλαγή μυστικών οι ήρωες αποκαλύπτουν τις ενδόμυχες αλήθειες και επιθυμίες τους και μαθαίνουν πως η ειλικρίνεια δεν είναι τόσο τρομακτική όσο μοιάζει.

Απεναντίας, μπορεί να οδηγήσει στην ευτυχία.

Ένα σύγχρονο μυθιστόρημα με ξεχωριστούς χαρακτήρες, συγκίνηση και χιούμορ, άρωμα Λονδίνου και έντονη κινηματογραφική ατμόσφαιρα.

